

§ 33.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a nastupuje na místo nařízení ze dne 17. prosince 1918, čís. 83 Sb. z. a n., ze dne 9. února 1919, čís. 62 Sb. z. a n., na Slovensku na místo nařízení ze dne 30. dubna 1919, čís. 77/19 (3576/19 pres.), a nařízení ze dne 16. května 1919 čís. 85/19 (3576/I pres.), a na místo nařízení ze dne 30. března 1920, čís. 175 Sb. z. a n.

Zákon tento pozbude účinnosti dnem 31. prosince 1921.

§ 34.

Je-li v době, kdy tento zákon nabude účinnosti, řízení podle § 3 nařízení ze dne 9. února 1919, čís. 62 Sb. z. a n., na Slovensku podle § 23 nařízení ze dne 30. dubna 1919, čís. 77/19 (3576/19 pres.), již zavedeno, budíž v něm postupováno podle předpisů těchto nařízení.

Předpisů § 2, odst. 1., nelze užiti, podán-li již přede dnem vyhlášení tohoto zákona návrh na vyklizení (odevzdání) nebo převzetí bytu, byť i o návrhu tom do té doby nebylo ještě pravoplatně rozhodnuto.

§ 35.

Provést tento zákon náleží ministru sociální péče ve shodě s ministry spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Čís. 276.

Zákon ze dne 14. dubna 1920

o platnosti ustanovení o zkouškách učitelské způsobilosti na Slovensku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zákonná ustanovení o zkouškách způsobilosti učitelské pro školy obecné a měšťanské v Čechách, na Moravě a ve Slezsku nabývají platnosti také pro školy na Slovensku.

§ 2.

Má-li kdo definitivně být ustanoven učitelem na školách obecných anebo měšťanských na Slovensku, vykaž se vysvědčením o zkoušce způsobilosti pro školy obecné nebo měšťanské ve vyučovacím jazyce příslušné školy.

Učitelé se zkouškou způsobilosti pro školy obecné nebo měšťanské jiného jazyka vyučovacím podrobí se příslušné jazykové zkoušce speciální.

§ 3.

Učitelé, kteří nabyli diplomu na maďarských ústavech učitelských (preparandiích) nebo na maďarském pedagogiu nejpozději do dne 31. prosince 1918, byli přijati do učitelské služby v republice Československé a působí na Slovensku na lidových nebo měšťanských školách, jsou povinni podrobiti se nejpozději do 31. prosince 1923 zvláštní zkoušce způsobilosti z jazyka vyučovacímho se zvláštním zřetelem na vlastivědu republiky Československé. Působí-li na školách s neslovenským jazykem vyučovacím, vztahuje se u nich tato zkouška pouze na základy jazyka státního, oficiálního, a na vlastivědu republiky Československé.

Ten, kdo by chtěl nově vstoupiti do učitelské služby na lidových anebo měšťanských školách na Slovensku v době po 31. prosinci 1923 a vykazuje předběžné vzdělání, jak jest uvedeno v 1. odst. tohoto paragrafu, je povinen prokázati také, že složil k tomu ještě takovou zvláštní zkoušku způsobilosti. Jestliže by se tento vstup do služby stal v době od vydání tohoto zákona až nejpozději do 31. prosince 1923, není mu tohoto průkazu potřebí hned, ale musí si jej opatřiti nejpozději do tohoto dne.

§ 4.

Veškerá ustanovení uherského zákonodárství, která odporují tomuto zákonu, se zrušují.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 6.

Ministru školství a národní osvěty ukládá se provést tento zákon a zmocňuje se, by vydal podrobná ustanovení o zkouškách způsobilosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 277.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

kterým se mění některá ustanovení interkonfesionálního zákona ze dne 25. května 1868, č. 49 ř. z.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Interkonfesionální zákon ze dne 25. května 1868, č. 49 ř. z., se mění takto:

Článek 1.

Rodiče jsou oprávněni, do 14 dnů po narození dítěte určit mu náboženskou vyznání nebo ponechat dítě bez vyznání náboženského.

Toto právo rozhodnutí o náboženském vyznání dítěte vykonává u dětí nemanželských matka, u dětí osiřelých ten z rodičů, který žije, a zemřeli-li oba, zákonný zástupce dítěte do 14 dnů po svém ustanovení. Jsou-li rodiče neznámi, rozhodne o náboženském vyznání (bez vyznání) dítěte ten, kdo má právo dítě vychovávat.

Neučiní-li osoby shora jmenované o vyznání dítěte rozhodnutí právě uvedeného, následují po zákonu děti v manželství zrozené nebo jim na roveň postavené, jsou-li oba rodiče téhož vyznání neb oba bez vyznání, konfesní (bezkonfesní) stav svých rodičů. Vyznání (bezvyznání) dětí nemanželských řídí se v tomto případě podle matky. Nejsou-li v manželství oba rodiče vyznáním stejní, následují děti mužského pohlaví otce, děti ženského pohlaví matku. Manželé mohou však smlouvou ustanoviti, že má tomu býti naopak, nebo určití, které děti mají následovati ve vyznání otce a které matku.

Reversy, dané některé církvi nebo jejím funkcionářům nebo jiným osobám o vyznání dětí, jsou bezúčinné.

Článek 2.

Kdo má podle předchozích ustanovení právo určití vyznání (bezvyznání) dítěte, jest oprávněn vyznání toto způsobem v článku 6. upraveným potud měniti, dokud dítě samo nenabylo práva o svém vyznání rozhodovati (čl. 4.).

Článek 4.

Po dokonání 14. rce svého věku jest oprávněn každý, svobodně a samostatně rozhodovati o svém náboženském vyznání.

Článek 6.

Aby vystoupení z církve bylo po zákonu účinné, jest nutno, aby vystupující oznámil je okresnímu politickému úřadu místa svého bydliště nebo, nemá-li v obvodu platnosti tohoto zákona svého bydliště, u okresního politického úřadu své obce domovské.

Právní účinky vystoupení z církve nastávají dnem tohoto oznámení. Okresní politický úřad vydá podatelé písemné vyřízení a současně vyrozumí o tom představeného nebo duchovního správce opuštěné církve.

Vstup do nově zvolené církve oznámí vstupující představenému nebo duchovnímu správci této církve.

§ 2.

Veškerá podání úřadům, veškeré protokoly, přílohy těchto podání a protokolů jakož i opravné prostředky řádné i mimořádné, jež činí se na podkladě a ku provedení zákona z 25. května 1868, č. 49 ř. z., jakož i zákona tohoto, jsou prosta poplatků kolkovných.

§ 3.

Na území dříve uherském platí dosavadní předpisy.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení. Ministrům vnitra, spravedlnosti, školství a národní osvěty a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Dr. Veselý v. r.

Somnátg v. r.

Čís. 278.

Zákon ze dne 14. dubna 1920

o složení a působnosti místních výborů ve Velkém Brně.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

V bývalých obcích, jmenovaných v § 1 zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 213 Sb. z. a n., mimo obec Kamenný Mlýn, spravovati mohou přikázané obecní záležitosti, spadající do samostatného neb přeneseného oboru působnosti, místní výbory,

§ 2.

Členy těchto místních výborů jmenuje městské zastupitelstvo Velkého Brna do 14 dnů po svém ustavení z občanů v té které obci bydlících a tam volitelných na základě návrhů oněch volebních skupin, jež účastnily se voleb tohoto městského zastupitelstva, v poměru hlasů, jež ve prospěch té které skupiny volební byly v jednotlivých částech Velkého Brna odevzdány, a podle zásad řádu volení v obcích ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 Sb. z. a n.

Ve sporných případech rozhodne politická správa zemská konečně.

§ 3.

V částech města s obyvatelstvem do 10.000 mají místní výbory 18 členů, v ostatních 24 členů.

§ 4.

Členství v městském zastupitelstvu brněnském je slučitelné se členstvím v místním výboru.

§ 5.

Místní výbory volí ze svého středu předsedu a dva jeho náměstky podle zásad řádu volení v obcích ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 Sb. z. a n.